

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a soudců Mgr. Jiřího Straky a Mgr. Kamily Drábkové ve věci

žalobkyně: **Insolvenční servis v.o.s.**, IČO 07306709
sídlem Mišáková 326, 779 00 Olomouc
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Dejlem, Ph.D., LL.M.
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

proti
žalované: [REDACTED], narozená [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupená advokátkou JUDr. Helenou Rejholcovou
sídlem Lidická 30, 150 00 Praha 5

o zaplacení částky 1 232 646,91 Kč s příslušenstvím, o osvobození žalované od soudních poplatků, o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 19.3.2024, č.j. 16 C 101/2023-177,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně nepřiznal žalované osvobození od soudních poplatků. Vyšel ze zjištění, že žalovaná nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků z důvodu, že nebylo možno spolehlivě přezkoumat její majetkové poměry. Žalovaná zaslala soudu prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, avšak neuvedla v něm prakticky žádné údaje. Vyplnění spočívalo v tom, že uvedla, že nemá žádné zaměstnání, žádné příjmy, podniká [REDACTED], přičemž její firma je nová a nemá zpracované účetnictví a uvedla pouze výdaje na zdravotní pojištění ve výši 2 552 Kč. Soud prvního stupně odkazuje na názor obsažený v odborné literatuře spočívající v tom, že účastník žádající o osvobození musí soud věrohodně přesvědčit o tom, že jeho poměry odůvodňují osvobození. Aktivita je přitom vždy na účastníkovi, nikoliv na soudu. Dospěl tak k závěru, že žalovaná neosvědčila své osobní a majetkové poměry.
2. Proti tomuto usnesení podala žalovaná odvolání. V něm uvádí, že chápe, že celou věc nevysvětlila a nepopsala dostatečně. Dále pak uvádí, že veškeré její příjmy jsou dary od [REDACTED], [REDACTED]. Její příjmy pak pocházejí částečně z úspor a částečně z [REDACTED]. [REDACTED] jí dává dary, aby měla na základní životní potřeby. Takto jí [REDACTED] dává peníze nepravdělně, jak žalovaná potřebuje, ovšem pouze na základní životní potřeby. Dále uvádí, že nemá žádnou výplatu ani jiný oficiální příjem. Nemá zaměstnání ani nepobírá podporu v nezaměstnanosti ani sociální dávky a žádné příspěvky od státu. Vlastní společnost [REDACTED], kterou koupila v roce 2023. Tato společnost nemá ještě vyhotovené a podané daňové přiznání za minulý rok, takže jej není možno soudu doložit. Firma však v minulém roce nevygenerovala žádný zisk a žádný zisk nevygenerovala ani v letošním roce. S manželem bydlí ve společné domácnosti a mají rozdělený majetek smlouvou. Uvádí, že bydlí v pronajatém domku o výměře [REDACTED], popisuje náklady, které s bydlením jsou spojeny a uvádí, že prokazování těchto nákladů považuje za přehnaný a neopodstatněný formalismus. Výdaje za chod

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

domácnosti pak hradí s manželem společně. Uvádí též, že do roku 2022 podnikala v oblasti [REDAKCE] a toto její podnikání zlikvidovala opatření státu v pandemii covid. Naposledy pobírala podporu v nezaměstnanosti od května do září 2022 a od té doby dostává pouze dary od [REDAKCE]. Společnosti, které podnikaly v oblasti [REDAKCE], prodala na podzim roku 2022. Z minulosti, kdy pomáhala se zajišťováním převodů financí pro veřejné akce, má transparentní i obvyčejné bankovní účty u Fio banky a České spořitelny. V současné době bankovní účty používá jen k činnostem okolo [REDAKCE], [REDAKCE] a k platbám za běžné životní náklady. Přes její bankovní účet též probíhají platby za nájemné za jednu nemovitost, kterou má pronajatu společnost [REDAKCE], neboť tuto nemovitost dříve pronajímala pro své potřeby, ale od doby jejího přestěhování do [REDAKCE] tuto nemovitost pronajímá její společnost. Tato společnost však negeneruje žádné zisky. Dále v odvolání popisuje [REDAKCE], když [REDAKCE] a chodí na pravidelné kontroly, popisuje výdaje na soukromé klinice, které jsou s těmito prohlídkami spojeny. Za přehnaný a neopodstatněný formalismus též považuje prokazování nákladů na své lékaře. Dále se v odvolání vyjadřuje k předmětu řízení s tím, že udělala chybu, když se nebránila vylučovací žalobou v situaci, kdy insolvenční správce požadoval peníze, na které neměl právo. Celý tento proces považuje za podvod, na kterém se podílí i okresní soud. Dále toto řízení označuje za politický proces vzhledem k jejímu zapojení do [REDAKCE].

3. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a § 212a odst. 1., odst. 5 a odst. 6 o.s.ř. a rozhodl bez nařízení odvolacího jednání podle § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř. Dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.
4. Podle ust. § 138 odst. 1 o.s.ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost. Poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.
5. Z výše citovaného ust. § 138 o.s.ř. plyne, že osvobodit účastníka řízení od placení soudních poplatků zcela je možno pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody. Takové důvody (a to ani pro částečné osvobození) odvolací soud na straně žalované neshledává. Ztotožňuje se s posouzením předpokladů žalované pro osvobození od soudních poplatků tak, jak je uvedl soud prvního stupně v odůvodnění napadeného usnesení. Též odvolací soud dospívá k závěru, že žalovaná nepřesvědčila věrohodně soud o tom, že její poměry odůvodňují osvobození. Jak uvádí soud prvního stupně v odůvodnění napadeného usnesení, v prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, které žalovaná předložila soudu prvního stupně v souvislosti se svojí žádostí o osvobození od soudních poplatků dne 1. 3. 2024, ke svým i manželovým příjmům a majetku prakticky ničeho neuvedla (s výjimkou údaje, že jejich společný majetek činí 5 000 Kč). Z uvedeného prohlášení tak není možno vůbec zjistit, z čeho žalovaná financuje svoje náklady na živobytí a z čeho tak činí i její manžel [REDAKCE], neboť i jeho výdělkové a majetkové poměry jsou součástí povinnosti tyto skutečnosti pro účely osvobození žalované od soudních poplatků prokázat. Aktualizované prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ke dni 3. 4. 2024 pak žalovaná přiložila i k podanému odvolání, avšak ani z tohoto dalšího prohlášení žádné skutečnosti týkající se majetkových a výdělkových poměrů jak žalované, tak jejího manžela, není možno zjistit. Chybí v něm dokonce i údaj o společném majetku v hodnotě 5 000 Kč.
6. Pokud pak v odvolání uvádí, že veškeré své náklady na živobytí financuje z nepravidelných darů, které v hotovosti dostává od [REDAKCE], tak odvolacímu soudu se toto tvrzení nejeví jako uvěřitelné. V odvolání pak dále uvádí, že výdaje za chod domácnosti hradí s manželem společně, ale neplyne z něho, jak žalovaná získává prostředky na tento svůj podíl na chodu domácnosti. Dále v odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

uvádí, že koupila společnost [REDAKCE], a to v roce 2023 jako ready made společnost. Pomíjí však, že pokud tuto společnost kupovala, musela na ni logicky vynaložit nějaké finanční prostředky a tato společnost tak představuje nějakou kapitálovou hodnotu. Současně pak uvádí, že od roku 2022 žije pouze z darů od [REDAKCE] a vedle toho též uvádí, že na podzim roku 2022 prodala společnosti, které podnikaly v oblasti [REDAKCE]. Vůbec pak neuvádí, co se stalo s výnosem z prodeje těchto společností podnikajících v oblasti gastronomie. Nejasnosti pak vyvolává i její tvrzení o tom, že společnost [REDAKCE] pronajímá nějakou blíže nespecifikovanou nemovitost, kterou dříve pronajímala žalovaná. O příjmech z tohoto pronájmu pak žalovaná rovněž ničeho neuvádí, pouze se omezuje na tvrzení, že příjmy a výdaje jsou „prakticky totožné“.

7. Z výše uvedeného pak plyne, že žalovaná nedostála své povinnosti přesvědčit věrohodně soud o tom, že její poměry odůvodňují alespoň částečné osvobození od soudních poplatků (neboť úplné osvobození je dle aktuální judikatury spíše výjimečným institutem) a její příjmové a majetkové poměry tak nebylo možno rozumným způsobem přezkoumat. Totéž se týká i výtěžkových a majetkových poměrů jejího manžela [REDAKCE], s kterým dle svého tvrzení žije ve společné domácnosti a jehož poměry jsou pro posouzení osvobození žalované od soudních poplatků též rozhodné bez ohledu na smluvní uspořádání jejich společného jmění manželů.
8. S ohledem na uvedené tak bylo napadené usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrzeno podle § 219 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. i/ o.s.ř.)

České Budějovice 30. května 2024

JUDr. Petr Fořt, Ph.D. v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.